

Overweging: 17e zondag door het jaar

Thema: Vermenigvuldigen of delen

Lezingen: 2 Koningen 4,42-44 en Johannes 6,1-15

Zondag 28 juli 2024

Annelies Rosier

De wonderbaarlijke broodvermenigvuldiging, zo staat het evangelie van vandaag bekend. We hebben het al vaak gehoord, bij verschillende evangelisten. Kunnen we ons nog laten raken, inspireren, er iets nieuws in horen? Of is het een kwestie van doen, van delen dus!

Er wordt namelijk niet vermenigvuldigd, maar gedeeld.

En, wat denk ik essentieel is, het is een delen van wat er is, daar moeten we het mee doen. Dat is wat anders dan delen van wat we over hebben, dat is te gemakkelijk.

Brood of geen brood, het is verschil van leven en dood.

Brood is broodnodig. Toch gaat het vandaag over meer dan brood. Een mens leeft immers niet van brood alleen.

Johannes ziet in Jezus de nieuwe Mozes. Mozes leidde zijn volk uit de slavernij van Egypte. Manna voedde hen en hield hen in leven. Dit verhaal van het broodwonder is een herschrijving van de Uittocht.

Het voedsel dat de mensen in Jezus' tijd ontvingen was Jezus zelf. Hij gaf zichzelf als brood. Hij is geraakt door hun situatie van zijn mensen, wil zijn leven in dienst stellen van hen die moedeloos zijn, van de slagen die het leven hen te verduren geeft. Jezus wil de weg van bevrijding met hen gaan. En zo ontstaat een hele menigte die hem volgt, overal waar hij komt. Jezus gaf de mensen hoop, een plek om te ademen, een gevoel van eigenwaarde.

Wat opvallend is in het verhaal is dat jongetje met zijn vijf gerstebroden en twee vissen. Vanuit economisch oogpunt weten we dat dit een druppel op een gloeiende plaat is. Veel te weinig om zoveel monden te voeden. En toch is dat precies wat gebeurt in het verhaal.

Een wonder? Ja, wat verstaan we daaronder. Het is wonderlijk om te zien dat Jezus de grote mensenmenigte blijkbaar zo heeft geïnspireerd dat ze tot delen bereid waren en er overvloed ontstond. Of is het verhaal dan geen wonder meer?

Ik weet het niet, ik weet wel, als we blijven hangen in ons economisch denkpatroon, van meten en denken dat het toch nooit verandert, dat er altijd armoede zal zijn.

Niet alleen materieel maar misschien wel vooral geestelijke armoede.
De armoede aan levenszin, perspectief, vreugde.

Het positieve van dit verhaal is dat kleine gebaren genoeg kunnen zijn om iets in gang te zetten. Het gebaar van dat kleine jongetje met zijn open handen om te brood weg te geven. De boodschap van vandaag blijft heel eenvoudig. Waar we bereid zijn te delen, zullen wonderen gebeuren. Hoe eenvoudig het ook lijkt, de werkelijkheid laat zien dat we het maar moeilijk vinden.

U kent ongetwijfeld het verhaal van de soepsteen???

Een vreemdeling kwam in een dorp met een steen aanzetten en zei dat daar soep van gemaakt kon worden. Er waren nog wat kleine ingrediënten nodig...

Iedereen bleek iets nog in huis te hebben, een wortel, een stukje schenkel, en uiteindelijk was er overvloed.

We kunnen 'brood' ook vervangen door 'liefde', onvoorwaardelijke liefde. Liefde, aandacht, tijd, elkaar iets gunnen. En dan daarvan delen. Dan zullen er manden vol overblijven.

Zeker, er is veel mis in de wereld, de welvaart is oneerlijk verdeeld, verhoudingen zijn scheef. Er ontstaat steeds meer onvrede, de armoede neemt toe. Het is zorgelijk. Steeds meer mensen op de vlucht, steeds minder plek waar ze terecht kunnen.

Maar, men neme een kilogram liefde, een royaal handje creativiteit, een beker geduld en vertrouwen, 30 gram humor een gelijk deel wijsheid én altijd wat zout.

Daarvan delen zal wonderen doen.